

לפרשת תרומה (3)

א. חוקי המוסר והמשפט האזרחי נמסרו למשה בקיצור נמרץ. את עיקר זמנו על ההר הוא מעביר בלמידה מדוקדקת של תכניות בניית המשכן.

ב. (א) וידבר ה' אל משה לאמר: (ב) דבר אל בני ישראל וינקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי: (ג) וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת: (ד) ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים: (ה) וערת אילם מאדמים וערת תחשים ועצי שטים: (ו) שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים: (ז) אבני שהם ואבני מלאים לאפוד ולחשן: (ח) ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם: (ט) ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו: (י) ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו: (יא) וצפית אתו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב: (יב) ויצקת לו ארבע טבעת זהב ונתתה על ארבע פעמתי וישתי טבעת על צלעו האחת וישתי טבעת על צלעו השנית: (יג) ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם זהב: (יד) והבאת את הבדים בטבעת על צלעת הארון לשאת את הארון בהם: (טו) בטבעת הארון יהיו הבדים לא יסרו ממנו: (טז) ונתת אל הארון את העדת אשר איתן אליך: (יז) ועשית כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארקה ואמה וחצי רחבה: (יח) ועשית שנים כרבים זהב מקשה תעשה אתם משני קצות הכפרת: [שמות כה 1 – 18]

ג. תכליתו של המשכן היא המפגש בין אדם ואלהים. האם אפשר, בתוך כל הפרטים המתמטיים והעצים והזהב והיפגש, להתרכז, להתפלל?

ד. מבוקש / אדמיאל קוסמן

מבקש מקום שקט עליו תנוח הנפש.
לכמה רגעים בלבד.
מבקש מקום שישמש מדרון לכף הרגל.
לכמה רגעים בלבד.

מבקש עציץ, עלה, גבעול, או שיח, שלא יקום
ויתקפל כשהיא תבוא. לכמה רגעים בלבד.

מבקש דבור אחד, נקי, נעים וחס שישמש ספסל,
מקלט, למישהו, קדוזה שלי, ילדה יונת, נפשי שלי,
אשר יצאה מן התבה, לכמה רגעים, בשעות הבקר,
ולא מצאה מאז מנוח לרגלה.